

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

CHEBAC Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.05.2020– 20.08.2020;

Instanța de apel: 08.09.2020 – 15.12.2020;

Instanța de recurs: 01.03.2021 – 07.04.2021.

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 20 august 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Chebac Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii pe termen de probațiune de 2 ani.

S-a încasat de la Chebac Gheorghe cheltuielile judiciare în mărime de 1680 lei, ce constituie cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Chebac Gheorghe pe parcursul anului 2020, având scopul circulației ilegale a drogurilor, fără scop de înstrăinare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a păstrat drogurile până la data de 11 februarie 2020, ora 23:55, când în cadrul perchezițiilor efectuate: în automobilul de model „Mercedes” cu XXXXX, de către colaboratorii de politie IP Cahul au fost depistate și ridicate: 41 mase vegetale uscate și mărunțite de cuibare verde - cafenie; la domiciliul ce aparținea lui Burlacu Grigore,

amplasat în XXXXX, de care avea grijă Chebac Gheorghe, de către colaboratorii de poliție IP Cahul au fost depistate și ridicate: 25 mase vegetale uscate și mărunțite de culoare verde - cafenie; la domiciliul lui Chebac Maria, amplasat în XXXXX, de care avea grijă Chebac Gheorghe, de către colaboratorii de poliție IP Cahul au fost depistate și ridicate: 14 mase vegetale uscate și mărunțite de culoare verde - cafenie.

Cele 41 mase vegetale uscate și mărunțite de culoare verde-cafenie, depistate și ridicate din automobilul de model „Mercedes VITO” cu XXXXX, reprezentau marihuană, cantitatea substanței constituia în total 42,5 g. Cele 25 mase vegetale uscate și mărunțite de culoare verde-cafenie depistate și ridicate la domiciliul ce aparține lui Burlacu Grigore, amplasat în XXXXX, în care locuiește Chebac Gheorghe, reprezentau marihuană, cantitatea substanței constituia în total 35,786 g. Cele 13 mase vegetale uscate și grosier mărunțite de culoare verde-cafenie, cât și masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde - cafenie, depistate și ridicate la domiciliul lui Chebac Maria, amplasat în XXXXX de care avea grijă Chebac Gheorghe, reprezentau marihuană, cantitatea substanței constituia în total 772,031 g. Cantitatea totală de 850,317 g, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituia proporții deosebit de mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată o pedeapsă mai aspră.

În motivare apelantul a menționat că, nu este de acord cu sentința emisă, chiar dacă instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel ajungând corect la vinovăția inculpatului. Cu toate acestea, pedeapsa stabilită inculpatului nu corespundea gravității faptei săvârșite, motivului acesteia, persoanei celui vinovat, circumstanțelor care atenuază sau agravează răspunderea, influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de fond eronat a conchis că, inculpatul poate fi pus pe calea corijării fără executarea reală a pedepsei cu închisoare. Aplicarea pedepsei neprivative în cazul lui Chebac Gheorghe nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și formeze careva concluzii necesare de a nu mai comite abateri, prin urmare, se necesită aplicarea pedepsei cu închisoare reală. În speță, aplicarea art. 90 Cod penal de către prima instanță, este nemotivată, inechitabilă și poate constitui pericol la capitolul prevenției săvârșirii noilor infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 decembrie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că fapta penală reținută în culpa lui Chebac Gheorghe este cea prevăzută de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal.

Prin apelul depus de către procuror, se contestă doar pedeapsa stabilită de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a pedepsei închisorii și stabilirea termenului de probațiune de 2 ani, considerând pedeapsa dată este prea blândă.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a constatat faptul că pedeapsa ce ar fi aptă să-l facă pe Chebac Gheorghe să meargă pe calea corijării, este doar pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a pedepsei închisorii, cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani. A fost posibilă aplicării art. 90 Cod penal așa cum, inculpatul a contribuit la stabilirea adevărului în cauză, recunoscând vina în cele comise, iar în instanța de fond și apel inculpatul a indicat că se căiește sincer de cele săvârșite.

Totodată, la caz, s-a pus accent pe circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului care a recunoscut vina, are antecedente penale stinse, are doi copii minori la întreținere, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, și corect instanța de fond a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile aplicării unei pedepse cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani, cu stabilirea termenului de probațiune de 2 ani. Cu atât mai mult că, săvârșirea faptei imputate nu s-a soldat cu careva urmări grave, acesta păstrând drogurile fără scop de înstrăinare, iar prima instanță la emiterea sentinței a motivat de ce aplică anume această pedeapsă.

Mai mult ca atât, în apel procurorul a motivat poziția sa, prin faptul că, aplicarea pedepsei de către instanța de fond, nu va duce la atingerea scopului pedepsei. Însă, în urma examinării cauzei în apel a fost demonstrat contrariul, inclusiv că pedeapsa stabilită corespunde gravității infracțiunii săvârșite, punându-se accent și pe motivul acesteia, pe persoana celui vinovat, pe circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, pe influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea laturii penale, la stabilirea pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani în penitenciar de tip semiînchis.

În motivare recurentul a indicat că, instanțele de judecată eronat au ajuns la concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea executării pedepsei aplicate cu închisoarea, fără a ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei și de scopul pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 61, 75 Cod penal.

Inculpatul se prezintă a fi o persoană social-periculoasă și doar privarea lui de

libertate v-a putea îngrădi societatea de la manifestarea unor acțiuni de acest gen. Consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului și menținută de către instanța de apel, va fi apreciată ca atitudinea tolerantă a statului față de aceste categorii de infracțiuni, ce va submina încrederea societății în eficiența și echitatea justiției.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) din Cod de procedură penală, menționând că prin decizie inculpatului i-a fost menținută o pedeapsă prea blândă raportată la fapta comisă de acesta, a fost aplicată pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, instanțele de fond nemotivându-și suficient hotărârile în acest aspect. Mai concret, din sistematizarea alegațiilor expuse de recurent se conchide că critica principală a acestuia vizează dezacordul cu aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpat.

La individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în speță, instanțele de fond au pus accentul și pe personalitatea inculpatului, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul a comis infracțiune care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, are la întreținere copii minori, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat, antecedente penale stinse și ultimul păstra drogurile fără scop de înstrăinare.

Supunând analizei subsidiare actele cauzei, Colegiul constată că eroarea de drept semnalată de recurent și stipulată în pct. 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în speță, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel. La trasarea acestei concluzii, instanța de recurs are ca bază argumentele temeinice și pertinente expuse în textul deciziei recurate, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor de fapt din dosar și se mențin în vigoare până în prezent.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, or conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod.*

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei. Respectiv, la numirea pedepsei principale sub formă de închisoare în privința inculpatului, instanța de apel corect a aplicat prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Un alt aspect important care a fost luat în considerație de către instanțele de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului, este faptul că dosarul penal a fost examinat în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8), inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, Colegiul reține că, instanța de apel just a considerat că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate, menținând suspendarea condiționată a executării pedepsei principale, punându-se la baza soluției prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea.

Mai mult ca atât, procurorul, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare reală, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4-5, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că motivarea pe care instanța de apel a formulat-o o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37) a hotărârii în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, a indicat că art. 6 §1 din Convenție deși obligă

instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale, fapt ce determină inutilitatea expunerii lor repetate în prezenta decizie.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din cererea de recurs înaintată de procuror nu și-a găsit confirmarea.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **CHEBAC Gheorghe XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion